

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លេខមួយរយហាសិបបួន

ការយល់ដឹងអំពីនិមិត្តចុងក្រោយរបស់ដានីយ៍លៃ៖

សារៈសំខាន់នៃបែបលៃតសោសារ និងការបរិកសម្ភតនៃនព្វះបន្ទូលទំនាយ

Jeff Pippenger

2024-03-23

និមិត្តចុងក្រោយរបស់ដានីយ៍លៃ រួមមានបីជំពូកចុងក្រោយ។

ជំពូកទីមួយក្នុងចំណោមជំពូកទាំងនោះ៖

ដូចជាជំពូកចុងក្រោយក្នុងចំណោមបីជំពូកនោះដែរ

បង្ហាញអំពីបទពិសោធន៍របស់ដានីយ៍លៃ

ហើយជំពូកកណ្តាលបង្ហាញបុគ្គលិកសាស្ត្រពុទ្ធសាសនា ដល់និយាយអំពីការលេចឡើង

និងការដួលរលំចុងក្រោយនៃស្ថានភាពខាងជើងក្នុងកុលាយ។

ជំពូកទីមួយគឺដូចជាជំពូកចុងក្រោយ

ហើយជំពូកកណ្តាលគឺជាឧទាហរណ៍នៃការបោះបង់ស្ថានភាពខាងជើងក្នុងកុលាយ។

និមិត្តចុងក្រោយរបស់ដានីយ៍លៃ គឺនិមិត្តនៃទេវតាហើងកេលៃ

មានសញ្ញាសម្គាល់របស់អាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា ព្រះអង្គគង់លើស្រទាប់ក្រីក្រ។

ខណៈដែលយើងចាប់ផ្តើមពិចារណាអំពីនិមិត្តចុងក្រោយរបស់ដានីយ៍លៃ

យើងនឹងចាប់ផ្តើមពីខទីមួយ។

នៅក្នុងឆន្ទានុប្បវត្តន៍ប្រែប្រួលស្វ័យស្វ័យ ស្ថានភាពនៃព្រះ

មានសេចក្តីមួយគ្រប់គ្រាន់បរិកសម្ភតនៃដានីយ៍លៃ ដល់គ្រប់ហេតុអ្វីៗនោះថា

បែបតសោសារ; ហើយសេចក្តីនោះជាពិត

ប៉ុន្តែពេលលោកលោកនៃប្រភពទុក្ខនោះរីឯឆន្ទា ហើយគាត់បានយល់សេចក្តីនោះ

ហើយមានការយល់ដឹងអំពីនិមិត្ត។ ដានីយ៍លៃ 10:1។

មានសេចក្តីពិតជាច្រើនគ្រប់គ្រាន់បង្កប់នូវក្នុងខគម្ពីរនេះ។

បុរាណដ៏ប្លែកនៃរូបរាងរបស់ដានីយ៍លៃថា «បលេតសោសារ»។

ហើយមរតករបស់ពួកខុទ្ទីយ៍បានដាក់ឈ្មោះឲ្យពួកគេថា៖ ដានីយ៍លៃ

គាត់បានដាក់ឈ្មោះថា បលេតសោសារ; ហេតុនេះ គាត់បានដាក់ឈ្មោះថា សាដុរក្ត;

មីសាអលៃ គាត់បានដាក់ឈ្មោះថា មសោក្ត; ហើយអាសារីយ៉ា គាត់បានដាក់ឈ្មោះថា

អាបខេនកេ។ ដានីយ៍លៃ 1:7។

ក្នុងជំពូកទីមួយ ដានីយ៍លៃគ្រប់គ្រាន់ដាក់ឈ្មោះថា «បលេតសោសារ»

ហើយក្រោយមកទៀត គាត់មិនគ្រប់គ្រាន់សម្គាល់ថាជា «បលេតសោសារ» ឡើយ

រហូតដល់ពេលដែលនិមិត្តចុងក្រោយរបស់គាត់គ្រប់គ្រាន់ណែនាំ។ ដូច្នេះ បលេតសោសារ

គឺជាឈ្មោះរបស់គាត់ក្នុងទីបន្ទាល់ដំបូង និងទីបន្ទាល់ចុងក្រោយរបស់គាត់។

ការផ្តល់បុព្វលាភនៃនូវក្នុងពាក្យទំនាយ

គំណាងឲ្យនិមិត្តសញ្ញាមួយនៃនាគនៃសេចក្តីសញ្ញាព្រះ និងសាស្ត្ររបស់ខ្មែរ។

នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់បានចូលទៅក្នុងសេចក្តីសញ្ញាជាមួយអាប៉ាម និងសារ៉ា

ខ្មែរបានផ្តល់បុព្វលាភនៃរបស់ពួកគេទៅជា អាបុរាហា និងសារ៉ា។

ខ្មែរបានផ្តល់បុព្វលាភនៃយ៉ាកុបទៅជាអ៊ីសាអលៃ ហើយខ្មែរបានសន្យាថានឹងប្តូរទានឈ្មោះ

នោះឲ្យមួយដល់សាស្ត្រនៃសេចក្តីសញ្ញារបស់ខ្មែរនៅក្នុងក្រោយ។

ដោយព្រោះស៊ីយ៉ូន ខ្ញុំនឹងមិនសង្ឃឹមឡើយ ហើយដោយព្រោះក្រុងយេរូសាឡឹម
ខ្ញុំនឹងមិនសម្រាកឡើយ ទាល់តែសេចក្តីសុចរិតរបស់នាងលេចចេញដូចពន្លឺភ័យ
ហើយសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់នាងដូចជាចង្កៀងដៃកំពុងឆេះ។
ហើយសាសន៍ដទៃទៀតនឹងយឺតយ៉ាវសេចក្តីសុចរិតរបស់អ្នក
ហើយសុតច្បាស់នឹងអស់នឹងយឺតយ៉ាវស៊ីយ៉ូនរបស់អ្នក
ហើយអ្នកនឹងគ្រប់គ្រងដោយនាមថ្មីមួយ
ដល់ព្រះឱសថរបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងដាក់ឱ្យ។ អសោយ 61:1, 2.

ដល់ពួកភីឡាឌែល ដល់ជាមនុស្សសម្បូរស្រស់ស្រាយស្រស់ស្រាយស្រស់ស្រាយស្រស់ស្រាយ
ព្រះអង្គក៏បានប្រទានសេចក្តីសន្យានេះដែរ។

អ្នកណាដែលឈ្នះ
នោះខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យគាត់ជាសម្បូរនូវក្នុងព្រះវិហារនៃព្រះរបស់ខ្ញុំ
ហើយគាត់នឹងមិនចេញទៅក្រៅទៀតឡើយ។ ហើយខ្ញុំនឹងសរសេរលើគាត់
នូវព្រះនាមនៃព្រះរបស់ខ្ញុំ និងឈ្មោះនៃក្រុងរបស់ព្រះរបស់ខ្ញុំ គឺក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មី
ដល់ចុះមកពីស្ថានសួគ៌ អំពីព្រះរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងសរសេរលើគាត់
នូវឈ្មោះថ្មីរបស់ខ្ញុំ។ អ្នកណាដែលមានគូរចៀក
ចូរឱ្យអ្នកនោះស្តាប់នូវអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកជំនុំទាំងឡាយ។
វិវរណៈ ៣:១២, ១៣។

ពួកហោរាបានបង្ហាញជាគំរូអំពីបុរាណរបស់ព្រះនៅថ្ងៃចុងក្រោយ
ហើយមិនដូចជាអាហារ អាវា និងអ៊ីស្រាអែល ទេ នឹងពិតប្រាកដនិយមនោះ
បលេសស្មើសាសា មិនគួរបានដឹងឡើយ។
ឈ្មោះដល់ព្រះបុរាណដល់បុរាណរបស់ព្រះនៅថ្ងៃចុងក្រោយ
ដើម្បីបំពេញនូវទំនាក់ទំនងសញ្ញាសម្បូររបស់ព្រះ គឺជាឈ្មោះមិនស្គាល់មួយ
រហូតដល់ពេលដែលព្រះបុរាណឈ្មោះនោះដល់ពួកគេ។ ឈ្មោះ បលេសស្មើសាសា
កំពុងសម្គាល់ដោយស្វ័យប្រវត្តិជាបុរាណសញ្ញាសម្បូររបស់ព្រះ គឺក្រុមភីឡាឌែល
នៅថ្ងៃចុងក្រោយ
ប៉ុន្តែឈ្មោះពិតប្រាកដនោះគួរបានលាក់បាំងរហូតដល់ការបោះតុរ
ពីព្រោះឈ្មោះនោះគួរបានសរសេរលើថ្មដាស់របស់ពួកគេ ដល់ជាកន្ទុយដៃ
ដល់គ្រូគ្រូប្រាសសរសេរ។

ហើយខ្ញុំបានមើល ហើយ មើល! មានកូនចៀមមួយកំពុងឈរនៅលើកូនស៊ីយ៉ូន
ហើយមានមនុស្សសម្បូរយសស្រស់ស្រាយស្រស់ស្រាយស្រស់ស្រាយ
ដល់មានព្រះនាមនៃព្រះបិតារបស់ព្រះសរសេរលើថ្មដាស់របស់ពួកគេ។ វិវរណៈ 14:1

ដោយសារតែគ្រូប្រាសហៅថា បលេសស្មើសាសា នៅក្នុងជំពូកទីមួយ
ហើយបន្ទាប់មកនៅក្នុងជំពូកទីបី
ដូចនេះគាត់កំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯងថាជាមិត្តគ្រូប្រាសចលនារបស់ទេវតាទីមួយ
និងចលនារបស់ទេវតាទីបី ពីព្រោះជំពូកទីមួយ កំណត់ឱ្យសាររបស់ទេវតាទីមួយ
ដូចដែលបានកំណត់អត្តសញ្ញាណរួចជាលម្អិតនៅក្នុងអត្ថបទមុនៗ។ ដូចនេះ
ជំពូកទីបីកំណត់ឱ្យចលនារបស់ទេវតាទីបី និងរាស្ត្រសម្បូរមុននឹងថ្ងៃចុងក្រោយ។
បន្ទាប់មក ខនេះកំណត់អត្តសញ្ញាណបលេសស្មើសាសាថាជាមិត្តគ្រូប្រាសអ្នកទាំងឡាយ
ដែលរស់នៅពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងដល់គ្រូប្រាសបើកគ្រូនៅក្នុងចលនាកំណែទម្រង់
ដល់បានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1989។

ការនេះត្រូវបានគំរោងដោយការសង្កេតឆ្លងនៃអ្វីដែលដានីយ៉ែល (ប្រែសម្ភាស) បានដឹង។

ដានីយ៉ែលត្រូវបានគំរោងសម្គាល់ថាជាអ្នកដឹងអំពី «ពាក្យ» ដដែល «ត្រូវបានបើកសម្តែងដល់ដានីយ៉ែល» ហើយ «ពាក្យនោះជាសច្ចៈក្នុងពិតប៉ុន្តែតែលេវីបានដឹងប៉ុណ្ណោះ» ហើយគាត់បានយល់អំពីពាក្យនោះ និងមានការយល់ដឹងអំពីនិមិត្តភាព។ ដានីយ៉ែលបានយល់អំពី «ពាក្យ» ហើយក៏បានយល់អំពី «និមិត្តភាព» ផងដែរ។ ពាក្យហេប្រឺ «dabar» ត្រូវបានបកប្រែថាជា «ពាក្យ» នៅក្នុងខននេះ ហើយវាមានន័យថា «ពាក្យ»។ តាមន័យព្យាករណ៍ «ពាក្យ» នេះគំរោងឲ្យទាំងនិមិត្តភាពអំពី «បុរាណវិទ្យា» ប៉ុន្តែក៏គំរោងឲ្យព្រះគ្រីស្ទផងដែរ ដដែលទ្រង់ជាព្រះបន្ទូល។ ទាំង «បុរាណវិទ្យា» និងព្រះគ្រីស្ទ គឺជាថ្មដ៏ដ៏សំខាន់ដែលពួកអ្នកសង្កេតបានបដិសេធ ហើយដានីយ៉ែលគំរោងឲ្យបុរាណវិទ្យាមួយក្រុមដែលយល់ទាំងធាតុទាំងពីរនៃនិមិត្តភាពព្រះបន្ទូល។

ក្នុងដានីយ៉ែល ជំពូក ៩ ខ ២៣ យើងឃើញឧទាហរណ៍ដ៏ល្អនៃសំខាន់បំផុត ដដែលទាក់ទងនឹងព្យាករណ៍អំពីពេលវេលានៃពេលវេលាពាន់បីរយឆ្នាំ និងពីរពាន់បុរាណវិទ្យាឆ្នាំ ដដែលត្រូវបានគំរោងដោយសំណួរនៅក្នុងដានីយ៉ែល ជំពូក ៨ ខ ១៣ និងចម្លើយនៅក្នុងខ ១៤។ សំណួរនោះសួរថា «តើ "chazon" និមិត្តភាពនេះនឹងមានរយៈពេលយូរប៉ុណ្ណា ដដែលបញ្ចប់អំពីការដាស់ឈ្មួញទីបីសុទ្ធ និងពួកបរិវារ ដដែលត្រូវបានសម្រេចដោយសាសនាបរទេស ហើយបន្ទាប់មកដោយអំណាចសម្រេចហើយ?» ការដាស់ឈ្មួញនេះបានបន្តអស់រយៈពេលពីរពាន់បុរាណវិទ្យាឆ្នាំ ដោយបំពេញតាម «បុរាណវិទ្យា» នៅក្នុងលើកន្ទុយ ជំពូក ២៦។

ចម្លើយចម្លើយនេះសំណួរនៅខាងលើ គឺរហូតដល់ពីរពាន់បីរយឆ្នាំ បន្ទាប់មកទីសក្តានុពលនៃត្រូវបានដាស់ឈ្មួញ នឹងត្រូវបានដកចេញពីសុទ្ធ ហើយនិមិត្តភាព «mareh» ស្ថិតិអំពីពីរពាន់បីរយឆ្នាំ បានក្លាយជាបំណងអំពីពេលវេលាទាំងពីរនេះឲ្យជាប់គ្នា ហើយនៅក្នុង ដានីយ៉ែល ៩:២៣ ការប្រៀលកំពុងដឹកនាំដានីយ៉ែលឲ្យយល់អំពីទំនាក់ទំនងរវាងនិមិត្តភាពទាំងពីរ។

នៅដើមនៃការអង្កេតរបស់អ្នក បញ្ញត្តិគឺនេះបានចេញមក ហើយខ្ញុំបានមកដើម្បីបង្ហាញដល់អ្នក; ដូច្នេះអ្នកជាមនុស្សជាទីស្រឡាញ់យ៉ាងខ្ពស់។ ដូច្នេះ ចូរយល់អំពីពាក្យនេះ ហើយពិចារណានិមិត្តភាពនោះ។ ដានីយ៉ែល 9:23។

ពាក្យដែលបានបកប្រែទាំងនេះថា «យល់» និង «ពិចារណា» នៅក្នុងខននេះ គឺជាពាក្យហេប្រឺ «biyn» ហើយវាមានន័យថា «បំបែកចេញដោយចិត្តគំនិត»។ ការពិចារណាដែលប្រាប់ដានីយ៉ែលឲ្យធ្វើការបំបែកដោយចិត្តគំនិតរវាង «រឿងនោះ» និង «និមិត្តភាព»។ «និមិត្តភាព» នៅក្នុងខននេះ គឺជាពាក្យហេប្រឺ «mareh» ហើយវាជានិមិត្តភាពអំពីរយៈពេលពីរពាន់បីរយឆ្នាំ ដដែលបានបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។ ពាក្យហេប្រឺដែលបានបកប្រែថា «រឿងនោះ» គឺជាពាក្យដូចគ្នានឹងពាក្យដែលបានបកប្រែថា «អ្វីមួយ» នៅក្នុងខននេះ ដដែលជំពូកទី២។ វាជាពាក្យហេប្រឺ «dabar» ហើយវាគំរោងឲ្យនិមិត្តភាពអំពីរយៈពេលពីរពាន់បុរាណវិទ្យាឆ្នាំ ដដែលក៏បានបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 ដែរ។

នោះក្នុងខន្ធមួយនៃពួកទីដប់
បុរាណសុត្តន្តសម្តែងក្នុងព្រះបរមនិកាយនៃព្រះគ្រីស្ទ គួរឲ្យមានការកត់សម្គាល់ដោយ
បលេសសាសា ហើយពួកគេបានយល់អំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
ដែលបានមកដល់នៃពេលវេលាបញ្ចប់ ក្នុងឆ្នាំ 1989
ដែលបានអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេយល់អំពីការកើនឡើងនៃនិមិត្តរូបស្តង់ដារទាំងពីរ ដែលពួកមីឡឺត
ក្នុងចលនារបស់ទេវតាទីមួយ បានយល់តែងតែបំណុលនោះ។ នៅក្នុងខន្ធនេះ
និមិត្តរូបស្តង់ដារគួរឲ្យមានការកត់សម្គាល់ថាជា "thing" គួរឲ្យមានការកត់សម្គាល់ថាជាពាក្យ
ទំនាយដែលរងឯកភាពក្នុងចំណោមពាក្យទំនាយទាំងពីរ ពីព្រោះ
នោះចូលនោះនៃការយល់ដឹងទាំងពីរនៃក្នុងខន្ធនេះទៅកាន់ "thing" នោះ
ដោយយល់ឃើញថា ពេលវេលាដែលបានកំណត់សម្រាប់ "thing" (the dabar) គឺ "រំងេ"
ដោយទាក់ទងទៅនឹងនិមិត្តរូបស្តង់ដារ (mareh)។

នៅក្នុងឆ្នាំទីបីនៃជួបកាលស៊ីស សុត្តន្តបិដក
មានការមួយគួរឲ្យមានការកត់សម្គាល់ដោយយល់ ដែលមានឈ្មោះហៅថា បលេសសាសា;
ហើយការនោះជាសម្តែងក្នុងព្រះបរមនិកាយ ប៉ុន្តែពេលកំណត់នោះយូរ ហើយគាត់បានយល់ការនោះ
ហើយមានការយល់ដឹងអំពីនិមិត្តរូប។ ដោយយល់ 10:1។

សម្តែងក្នុងព្រះបរមនិកាយនៃព្រះគ្រីស្ទ គួរឲ្យមានការកត់សម្គាល់ថា «បុរាណសាស្ត្រ»
គឺជាព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីពេលវេលាដែលរងឯកភាពក្នុងចំណោមពាក្យទំនាយទាំងពីរ ដែលពួកមីឡឺត
នោះ គួរឲ្យមានការកត់សម្គាល់ថាជា «បុរាណសាស្ត្រ» ដែលបានបង្ហាញពីការប្រកាស
ដោយផ្ទាល់មាត់នៃព្រះគ្រីស្ទ ដែលពួកគេបង្កើតឡើងដោយសម្តែងក្នុងព្រះបរមនិកាយរបស់ខ្លួន។
ដោយសារតែពួកគេបានបង្ហាញពី «បុរាណសាស្ត្រ» ក្នុងការបោះពុម្ពឆ្នាំ 1863
ពួកគេមិនយល់ឃើញទំនាក់ទំនងរវាងទំនាយទាំងពីរនោះឡើយ ហើយអាចត្រូវបានបំណងត្រូវ
បំណុលនោះក្នុងការមើលឃើញថា
ឧបន្ទាប់នេះកំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណរយៈពេលពីរពាន់បីរយឆ្នាំ។

«បទពិសោធន៍របស់ពួកសិស្ស ដែលបានប្រកាស "ដំណឹងល្អអំពីនគរ"
នោះក្នុងការយាងមកលើកទីមួយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ មានគំរូស្រដៀងគ្នានៅក្នុងបទពិ
សោធន៍របស់អ្នកទាំងឡាយដែលបានប្រកាសសារអំពីការយាងមកលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
ដូចដែលពួកសិស្សបានចេញទៅប្រកាសថា "ពេលកំណត់បានគ្រប់ហើយ
នគរព្រះជាម្ចាស់ជិតមកដល់ហើយ" ដូចនោះដែរ មីលូលី
និងសហការីរបស់គាត់បានប្រកាសថា រយៈពេលទំនាយដែលរងឯកភាព
និងចុងក្រោយបង្អស់ ដែលគួរឲ្យមានការកត់សម្គាល់ថាជាពាក្យទំនាយទាំងពីរ កំពុងតែជិតផុតកំណត់
ថាការជំនុំជម្រះបានជិតមកដល់ហើយថា
នគរអស់កល្បជានិច្ចកំពុងគួរឲ្យមានការកត់សម្គាល់។
ការប្រកាសរបស់ពួកសិស្សទាក់ទងនឹងពេលវេលា មានមូលដ្ឋានលើចិត្តសិបសប្តាហ៍នៃ
ដោយយល់ 9។ សារដែលមីលូលី និងសហការីរបស់គាត់បានផុត
ប្រកាសអំពីការបញ្ចប់នៃ 2300 ថ្ងៃ ក្នុង ដោយយល់ 8:14 ដែលក្នុងនោះ
ចិត្តសិបសប្តាហ៍ជាផ្នែកមួយ។ ការប្រកាសរបស់គាត់នីមួយៗ
មានមូលដ្ឋានលើការសម្រេចចិត្តពេញលេញនៃផ្នែកខុសៗគ្នា
នៃរយៈពេលទំនាយដ៏ធំដូចគ្នានោះ។» The Great Controversy, 351.

កុំមើលរំលងភក្តីក្នុងជួបកាលស៊ីសនៃព្រះគ្រីស្ទ គួរឲ្យមានការកត់សម្គាល់ថា
អាជីវិតនិយមឡើយមិនមានបង្កើនពិភពលោកថា ពួកមីឡឺតបានគិតថា
ទិសកុការៈដែលគួរឲ្យមានការកត់សម្គាល់នោះគឺជាទិសកុការៈនៃស្ថានសួគ៌ឡើយ ពីព្រោះពួកគេ

និងអ្នកណាក៏ដោយដែលចង់ពិនិត្យមើលកំណត់ត្រាបុរាណសាស្ត្រ សុទ្ធជាដឹងថា ពួកមីឡូព័តជឿថា ទិសក្បាលៈដល់ត្រូវបានសម្ភាសនៈគឺជានៃដី។ អត្ថបទដល់អាដរិនទិស និយមឡាវឌីសហេនបង្កឱ្យចង់យកទៅប្រើសម្រាប់សេចក្តីវិនាសរបស់ខ្លួនគឺ «ដូចនេះ មីឡូ និងសហការីរបស់គាត់បានប្រកាសថា រយៈពេលទំនាយដ៏រំងាប់ផុត និងចុងក្រោយបង្អស់ ដល់ត្រូវបានបង្ហាញឱ្យយើងក្នុងព្រះគម្ពីរ ជិតដល់ពេលផុតកំណត់ហើយ» ដល់ពួកគេអះអាងយ៉ាងដាច់ខាតថា នោះគឺជាពីរពាន់បីរយឆ្នាំ នៃដីនីយ៍លែ ជំពូក ៨ ខ ១៤។

សៀវភៅបុរាណសាស្ត្ររបស់អាដរិនទិសទូទៅ បានបញ្ជាក់ថា អ្នកអធិប្បាយមីឡូតែទាំងបីរយនាក់ សុទ្ធជាប្រាសាទបុរាណសាស្ត្រ ឆ្នាំ 1843 ក្នុងការបង្ហាញរបស់ពួកគេ ហើយវាច្បាស់លាស់ឥតសង្ស័យដល់ជំនឿទាំងកំណត់នោះ នឹងនៅក្នុងទីបន្ទាល់បុរាណសាស្ត្រដទៃទៀតថា “ប្រាំពីរពេល” (ពីរពាន់ប្រាំរយមុនឆ្នាំ) គឺជាពុយាករណ៍ដល់ពួកគេបានកំណត់ថាជា “រយៈពេលពុយាករណ៍រំងាប់ផុត និងចុងក្រោយបំផុត” ដល់ “ជិតនឹងផុតកំណត់”។ ដោយសារការបោះបង់របស់ពួកគេនៅឆ្នាំ 1863 នៅពេលដែលពួកគេបានបដិសេធមូលដ្ឋាននៃ “ប្រាំពីរពេល” នោះ ឥឡូវនេះពួកគេបានទទួលដោយខ្ជាប់ក្នុងកែវថា បងស្ករតែកំពុងសរសេរបុរាណសាស្ត្រដល់បានបង្កើតឡើងរួចហើយឡើងវិញ នៅក្នុងអត្ថបទដកស្រង់ពី The Great Controversy។

នៅក្នុងខ្លឹមសារនៃដីនីយ៍លែជំពូក ១០ បលេកសាស្ត្រតំណាងឱ្យប្រជាជនរបស់ព្រះនៅសម័យចុងក្រោយ ហើយពួកគេយល់ទាំងស្រុង និងចម្លើយនៃក្នុងដីនីយ៍លែជំពូក ៨ ខទី ១៣ និង ១៤ ដល់បងស្ករ វាយតម្លៃ បានកំណត់ថាជាមូលដ្ឋាន និងសរសេរក្នុងដំណើរនៃទិសក្បាលៈ ការពណ៌នាដល់ដីនីយ៍លែកំណត់នៅក្នុងខនោះ គាត់កំពុងសម្គាល់ការបង្កើតមួយរវាង ប្រជាជនសម្បជនមកពីរបស់ព្រះនៅសម័យចុងក្រោយ និងអត់នៃទិសក្បាលៈនិយមឡាវឌីស ពីព្រោះពួកគេជាអ្នកដល់យល់អំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៨៩។

នៅឆ្នាំទីបីនៃជួជកាលស្វ័យ សុតចេញពីស៊ី មានការមួយត្រូវបានបើកសម្រាប់ដល់ដីនីយ៍លែ ដល់មានលុបចោលហៅថា បលេកសាស្ត្រ; ហើយការនោះជាសេចក្តីពិត ប៉ុន្តែពេលវេលាដែលបានកំណត់គឺយូរ ហើយគាត់បានយល់ការនោះ ហើយមានការយល់ដឹងអំពីនិមិត្ត។ ដីនីយ៍លែ 10:1។

ខ្លឹមសារ គឺជាការចាប់ផ្តើមនៃនិមិត្តដល់បានប្រទាននៅក្នុងបរិទេសលើដីកេល ដល់បញ្ចប់នៃជំពូកទីដប់ពីរ។ នៅទីនោះហើយដល់យើងយើងការបើកក្បាលៈសៀវភៅ ដីនីយ៍លែនៅពេលវេលាចុងបញ្ចប់ ដូចនេះ ការតំណាងឱ្យដីនីយ៍លែយល់ទាំង «ពាក្យនោះ» និង «និមិត្ត» មានទំនាក់ទំនងនឹងពួកអ្នកដល់យល់ ហើយដល់ត្រូវបានកំណត់ថាជា «អ្នកប្រាជ្ញ» ផ្ទុយពីពួកអ្នកដល់មិនយល់ ហើយដល់ត្រូវបានកំណត់ថាជា «មនុស្សអាក្រក់»។ នៅក្នុងខ្លឹមសារនៃជំពូកទីដប់ពីរ ការបង្កើតមនុស្សទាំងពីរក្រុមនេះ ត្រូវបានតំណាងឡើង។

មនុស្សជាច្រើននឹងត្រូវបានសម្ភាសឱ្យបរិសុទ្ធ ហើយផ្ទុយពីមុន ហើយត្រូវបានលុបបង់; ប៉ុន្តែមនុស្សអាក្រក់នឹងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់; ហើយក្នុងចំណោមមនុស្សអាក្រក់មាននរណាម្នាក់នឹងយល់ទេ;

ប៉ុន្តែអ្នកមានបុរាណជញ្ញាណនឹងយល់។ ដានីយ៍លែ ១២:១០។

«អ្នកបុរាណជញ្ញា» យល់យើង ប៉ុន្តែមិនស្គាល់អាក្រក់មិនយល់យើងទេ ហើយពាក្យដដែលបានបកប្រែថា «យល់យើង» នោះ គឺជាពាក្យដដែលដដែលយើងបានកំណត់សម្គាល់នៅក្នុងខទីមុខប្រើ នៃពួកទីប្រាំបួន។ វាជាពាក្យហេប្រឺ «biyn» ដដែលមានន័យថា បំបែកដោយចិត្តគំនិត។ មនុស្សអាក្រក់មិនយល់អំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងទេ ព្រោះពួកគេមិនព្រមផ្ទៀងផ្ទាត់ការបំបែកដោយចិត្តគំនិតចំពោះនិមិត្តទាំងពីរ ដដែលជាសច្ចក្រឹត្យនៃ Belteshazzar ត្រូវបានសម្គាល់ថាយល់នៅក្នុងខទីមួយ នៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានសម្គាល់ថាជា Belteshazzar ជំនួសឱ្យ Daniel។ នៅក្នុងខទីមួយ គាត់ត្រូវបានសម្គាល់ថាជាសត្វនៃចក្រភ័ស្តុញ្ញាបស់ព្រះនៅចុងចុងក្រោយ ហើយគាត់ត្រូវបានសម្គាល់ថាជាអ្នកដដែលយល់អំពីនិមិត្តទាំងពីរ ដដែលសត្វរបស់ព្រះត្រូវបានបង្កើតដោយចិត្តគំនិតនិងនិមិត្តទាំងនោះ។ ព្រះយេស៊ូវបង្ហាញចុងបញ្ចប់នៃរឿងមួយដោយប្រើការចាប់ផ្តើមនៃរឿងមួយ ហើយនៅក្នុងជំពូកទីដប់ពីរ អ្នកបុរាណជញ្ញាគឺជាអ្នកដដែលយល់អំពីពុយាករណ៍រយៈពេលពីរពាន់បីរយឆ្នាំ និងទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់របស់វាជាមួយនឹងពុយាករណ៍អំពីពេលវេលា «រំលែបផុត និងចុងក្រោយ» ដដែលគឺជារយៈពេលពីរពាន់ប្រាំរយមុខឆ្នាំ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សាអំពីនិមិត្តចុងក្រោយរបស់ដានីយ៍លែនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

បុរាណជញ្ញាបស់យើងត្រូវបានបំផ្លាញ ដោយសារខ្វះចំណេះដឹង ពីព្រោះអ្នកមានបដិសេធចំណេះដឹង យើងក៏នឹងបដិសេធអ្នកដដែល ដើម្បីឱ្យអ្នកមិនផ្ទៀងផ្ទាត់សង្គមសម្រាប់យើងទៀតឡើយ ដោយយើងចង់ អ្នកមានភូមិចក្រភ័ស្តុញ្ញាបស់ព្រះរបស់អ្នក យើងក៏នឹងភូមិចក្រភ័ស្តុញ្ញាបស់អ្នកដដែល។ ហូសេ ៤:៦

អ្នករាល់គ្នាគ្រាន់តែដូចជាថ្មមានជីវិតដដែល កំពុងត្រូវបានស្តាប់នាឡើងជាព្រះវិហារខាងវិញ្ញាណ ជាសង្គមដ៏បរិសុទ្ធ ដើម្បីបិទរយពេលប្រាណបូជាខាងវិញ្ញាណ ដដែលព្រះទ្រង់ទទួលយកបាន ដោយសារព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហេតុនេះហើយ បានជាមានសច្ចក្រឹត្យនៃទុកក្នុងព្រះគម្ពីរថា «មើល យើងដាក់ថ្មដុះដ៏សំខាន់មួយនៅលើយ៉ូន ជាថ្មដដែលបានផ្ទៀងផ្ទាត់សរសើរ និងមានតម្លៃវិសេស; ហើយអស់អ្នកណាដែលជឿលើទ្រង់ នឹងមិនត្រូវអាម៉ាស់ឡើយ»។ ដូច្នេះ សម្រាប់អ្នករាល់គ្នាដែលជឿ ទ្រង់មានតម្លៃវិសេសមែន; ប៉ុន្តែសម្រាប់ពួកអ្នកមិនស្គាល់បង្កគាប្រិញ «ថ្មដដែលពួកជាងសំណង់បានបដិសេធថ្មកនោះឯងបានត្រឡប់ជាថ្មក្រហមដូចជា» ហើយថា «ថ្មនាំឱ្យជំពប់ និងជាថ្មដាវនាំឱ្យខកចិត្ត» គឺសម្រាប់ពួកអ្នកដែលជំពប់នៅព្រះបន្ទូល ដោយព្រោះមិនស្គាល់បង្កគាប្រិញ; ពួកគេក៏ត្រូវបានកំណត់ទុកសម្រាប់ការនោះដដែល។ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាវិញ ជាពូជដដែលបានផ្ទៀងផ្ទាត់សរសើរ ជាសង្គមរាជ្យ ជាតាតិសាសន៍បរិសុទ្ធ ជាបុរាណជញ្ញាណពិសេសរបស់ព្រះ ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាប្រកាសសរសើរព្រះគុណរបស់ព្រះអង្គ ដដែលបានហៅអ្នករាល់គ្នាចេញពីសច្ចក្រឹត្យដឹង

ចូលមកក្នុងពន្លឺដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះអង្គគ្រប់គ្រង កាលពីមុន
អ្នករាល់គ្នាមិនមែនជាបុរាណដទៃ ប៉ុន្តែតែឡូនេ ជាបុរាណដទៃរបស់ព្រះហឫទ័យ;
កាលពីមុន អ្នករាល់គ្នាមិនមានទទួលបានព្រះមត៌កាករណ៍ទេ ប៉ុន្តែតែឡូនេ
មានទទួលបានព្រះមត៌កាករណ៍ហឫទ័យ។ ១ ពត៌ក្រស ២៥-១០។

ហឫទ័យចូររាប់ថា ការអត់ធ្មត់យូររបស់ព្រះអម្បាលនៃយើងជាសច្ចក្រឹត្យសង្គ្រោះ
ដូចជាបងប្អូនសង្គ្រោះភ្នំរាបរបស់យើង គឺប៉ុល
ក៏មានសរសេរអ្នករាល់គ្នាតាមបុរាណដ៏ល្អដែលមានបុរាណដទៃដល់គាត់ផងដែរ។
ដូចជានៅក្នុងសំបុត្រទាំងអស់របស់គាត់ដែរ
ដោយនិយាយអំពីការទាំងនេះនៅក្នុងសំបុត្រទាំងនោះ
ដល់ក្នុងនោះមានខ្លះជាការពិបាកយល់ ហឫទ័យពួកអ្នកដល់ឥតចំណេះ
និងមិននឹងនរ មានបងប្អូនខ្មែរ ដូចជាពួកគេធ្វើចំពោះបទគម្ពីរដទៃទៀតដែរ
ដើម្បីបំភ្លឺដល់សច្ចក្រឹត្យនៃរបស់ខ្លួន។ ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាជាទីស្មោះញញឹម
ដោយយើងមិនអ្នករាល់គ្នាមានដឹងការទាំងនេះជាមុនហឫទ័យ ចូរប្រយ័ត្ន
ក្នុងលំហូរអ្នករាល់គ្នាគួរមាននាំឲ្យរងនូវដោយសច្ចក្រឹត្យកំហុសរបស់មនុស្សអាក្រក់
ហឫទ័យផ្តល់ចំពោះសច្ចក្រឹត្យម្ចាស់របស់ខ្លួន។ ២ ពត៌ក្រស ៣១៥-១៧។

ចូរលើកពួកគេអំពីសច្ចក្រឹត្យទាំងនេះ ដោយបង្កគាប់ពួកគេនៅចំពោះព្រះអម្បាល
កុំឲ្យយល់ច្រឡំប្រាកដគ្នាអំពីពាក្យសម្តី ដល់គ្រប់បុរាណដទៃអំពីឡើយ
ប៉ុន្តែនៅទីនេះដល់ការបំផ្លាញអ្នកសុភាបិញ។ ចូរខិតខំប្រឹងប្រែងបង្កាញខ្លួនឯងថា
ជាអ្នកដល់ព្រះទទួលស្គាល់ ជាកម្មវិធីមុននាក់ដល់មិនចាំបាច់គួរឲ្យមានអង្វេង
ដោយបង្អែកព្រះបន្ទូលនៃសច្ចក្រឹត្យពិតយ៉ាងគ្រឹះគួរ។ ប៉ុន្តែ
ចូរជៀសវាងពាក្យសម្តីមិនបរិសុទ្ធ និងឥតបុរាណដទៃ
ព្រោះវានឹងរីកចម្រើនទៅកាន់អំពើមិនគោរពព្រះកាន់តែច្រើនឡើង។ ២ ជីម៉ូថេ
២១៤-១៦